

ΔΗΛΩΣΗ ΟΛΙΚΗΣ ΑΡΝΗΣΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

του Γεράσιμου Κορωναίου

Στις 23/10/2009 για δεύτερη φορά από τον αύγουστο οι ελληνικές ένοπλες δυνάμεις επισκέφθηκαν το πατρικό μου ψάχνοντας να με βρουν. Από τον φλεβάρη του 2008 έπρεπε να έχω καταταγεί στο στρατό, πράγμα που ηθελημένα δεν το έκανα περιμένοντας την ώρα που θα συντάξω αυτή τη δήλωση. Στην αρχή υπήρξαν κάποια τηλεφωνήματα προς τους συγγενείς μου από το στρατολογικό γραφείο της πάτρας και την αστυνομία, στη συνέχεια έγινε μια επίσκεψη από την αστυνομία στο σπίτι που διαμένουν οι γονείς μου και στις 23/10/2009 έγινε η τελευταία επίσκεψη από τους χακί εξουσιαστές (στρατονόμους) οι οποίοι πιστοί στις ιδέες που έχουν από τα χρόνια της Ε.Σ.Α., απείλησαν χωρίς κανένα νομικό δικαίωμα, πως θα στείλουν στη φυλακή τη μητέρα μου με την κατηγορία ότι ξέρει που είμαι και δεν το λέει. Αυτή η τελευταία τους κίνηση με εξόργισε λόγω του γεγονότος ότι, παρ'όλο το χρονικό διάστημα που έχει μεσολαβήσει από το 1967 μέχρι σήμερα, στρατιωτικοί συνεχίζουν και απειλούν απλούς πολίτες παραμένοντας πιστοί στις συνθήκες και επιταγές της εξουσιαστικής τους θέσης η οποία έχει εδραιωθεί από τις περιόδους που ήταν στην εξουσία ('36, '67) και του ρόλου τους ως σημαντικού παράγοντα για το ελληνικό κράτος διαχρονικά.

Δηλώνω ότι δεν επιθυμώ να καταταγώ στον στρατό ούτε να έχω καμία επαφή με αυτήν την δομή του εξουσιαστικού συστήματος, δεν επιθυμώ καμία εναλλακτική θητεία ούτε καν να εμφανιστώ ενώπιον σας για κάποιου είδους απαλλαγή.

Η απόφαση αυτή πάρθηκε ύστερα από πολλές σκέψεις σχετικά με την ώρα που θα ερχόμουν αντιμέτωπος με αυτό το ζήτημα. Πιστεύω ότι οι δρόμοι είναι δύο: ή πας ή δεν πας. Φυσικά το "δεν πας" έχει διάφορες προεκτάσεις και τρόπους ώστε να γίνει. Σέβομαι την επιλογή της απαλλαγής Ι5, αλλά δεν υποστηρίζω την εναλλακτική θητεία που επιλέγουν οι αντιρρησίες συνείδησης για το λόγο ότι δε σε αποδεσμεύει ως άτομο από την κράτηση χρόνου και έργου. **Επιλέγω το δρόμο της ολικής άρνησης ως αναρχικός που δεν θέλει ούτε να περάσει απέξω από κάποιο στρατόπεδο ούτε να'ρθει σε επαφή με χακί-ζώα για κανένα λόγο παρά μόνο απέναντί τους και πάντα με εχθρική στάση.**

Είναι μια καθαρά πολιτική επιλογή η οποία δε θα εκφραζόταν αν αποφάσιζα να χρησιμοποιήσω κάποιον άλλον τρόπο ώστε να μην υπηρετήσω. Και όπως κάθε πολιτική επιλογή εμπεριέχει ένα σύνολο σκέψεων και απόψεων, έτσι και αυτή έχει αρκετές προεκτάσεις. Από την κοινωνικοποίηση σε καθεστώς εγκλεισμού στο σεξισμό, από τον εθνικισμό στην υποχρέωση, από τον ιμπεριαλισμό στην οικονομία. Προεκτάσεις και λόγοι που βιώνουμε καθημερινά σε όλες τις εκφάνσεις και δομές του καπιταλιστικού συστήματος.

Ο στρατός σε κάνει άντρα: φυσικά και αρνούμαι το πρότυπο και την ισχυρή θέση που έχει επιβάλει το αρσενικό φύλο στην κοινωνία και που βρίσκει την καλύτερη εκφρασή του στον καπιταλισμό όπου ο σωστός άντρας διαμορφώνεται από κάποιες συγκεκριμένες δομές. Δυνατό παιδί από μικρό να είναι το αγόρι μας, στην εφηβεία να έχει μια γκομενίτσα (διαφορετική κάθε μήνα, κατά προτίμηση του άντρα πατέρα), να πάει στο σχολείο του και όταν φύγει από τα χέρια των γονιών του να πάει στρατό όπου θα ολοκληρώσει την εκπαίδευσή του ως αρσενικό. Που βοηθάει ο στρατός; Μαθαίνεις να ζεις μόνο με άντρες για αρκετό διάστημα με αποτέλεσμα να ισχυροποιούνται τα στερεότυπα που υπάρχουν μέσα σου. Προσπαθείς να γίνεις μυικά πιο δυνατός για να ανταπεξέλθεις, και καλά, στις δυσκολίες και όχι απλά για να ενισχύσεις την εικόνα σου ως αρσενικό. Έχω σιχαθεί να βλέπω φωτογραφίες φαντάρων με τα σώβρακα να κρατάνε όπλα στους θαλάμους με τσιγάρο στο στόμα και μπουκάλια αλκοόλ τριγύρω. Και στην άδεια πας και σε κανά μπουρδέλο γιατί τώρα που δεν έχεις χρόνο και είσαι μέσα μπορείς να πας να τα ακουμπήσεις για ένα γαμήσι αφού είσαι και πιο άντρας από πριν. Πολλοί έρχονται σε επαφή με τον αγοραίο έρωτα την περίοδο που είναι φαντάροι. Πιστεύω στην ανεξαρτησία του κάθε ατόμου χωρίς διακρίσεις φύλου. Η ανωτερότητα του άντρα είναι αυτή που προωθείται μέσα από το στρατό με σκοπό να συντηρήσει την πατριαρχική δομή της κοινωνίας και να εξυψώσει τις σχέσεις εξουσίας μέσα στο σύνολο.

Γνωρίζεις κόσμο και μένουν δυνατές φίλιες μετά τη θητεία σου: σε συνθήκες εγκλεισμού η μόνη επιλογή που έχεις για να μην σαλτάρεις είναι να προσπαθήσεις να βρεις κάποιους ανθρώπους να συναναστρέφεις. Από προηγούμενες

εμπειρίες μου δουλεύοντας στα πλοία διαπίστωσα ότι οποιαδήποτε συναναστροφή σε συνθήκες πίεσης σε απομακρύνει από τον εαυτό σου και λειτουργεί ως παραίσθηση κοινωνικότητας. Φυσικά στο στρατό το να συναναστρέφσαι με ένα πλήθος ατόμων που σε άλλες συνθήκες δε θα γνώριζες καν, κάτω από ένα πρίσμα το οποίο απαγορεύει την ελεύθερη διακίνηση ιδεών διαβιώνοντας κάτω από συνθήκες άθλιες χωρίς πολλές επιλογές, μόνο κοινωνικοποίηση δεν είναι αλλά αναγκαστική σπατάλη της διάθεσης για συνεύρεση.

Είναι υποχρεωσή σου να υπηρετήσεις την πατρίδα: δεν είμαι έλληνας απλά έτυχε να γεννηθώ σε αυτό τον χώρο, δεν έχω καμία εθνική υπερηφάνεια και δεν νιώθω καμία συγκίνηση κάτω από το γαλανόλευκο πανί το οποίο κάθε φορά που καίγεται λέω “γαμώ τη σημαία σας”. Ο στρατός της Ελλάδας που δημιουργήθηκε στις απαρχές του ελληνικού κράτους είναι αναγκαστική συνθήκη για να υπάρξει ένα κράτος (σύνορα-στρατός). Είναι το μέσο που εξασφαλίζει την επέκταση του κράτους μέσα από μαζικές δολοφονίες, επεκτατικούς πολέμους και σύμπραξη συμμαχιών για την οικονομική επέκταση. Δηλαδή όπου η Ελλάδα έχει οικονομικά συμφέροντα έχει και στρατό π.χ. σερβία – αφγανιστάν. Στο στρατό εγκολπώνεται η μερίδα αυτή της κοινωνίας που επιθυμεί να συνεισφέρει έμπρακτα σε αυτή τη συνθήκη (φασίστες, χουντοβασιλικοί, μεγαλοιδεάτες). Στο στρατό θα σε διδάξουν πώς στην πράξη θα καταφέρεις να πραγματοποιήσεις όλα αυτά που σου μαθαίνουν στο σχολείο, υποστηρίζοντας την ανωτερότητα της φυλής σου. Από το 1821 μέχρι σήμερα έχουμε πήξει στους λεβέντες κολοκοτρωναίους, καραισκάκηδες, παλικαράδες του αέρα που με το ένα παπούτσι διέσχισαν την αλβανία. Καθάρματα τούρκους, γερμανούς, ιταλούς που έσφαζαν Έλληνες για το κέφι τους μόνο και μόνο για μια σημαία στην ακρόπολη. Οι λεβέντες του '21 που έσφαζαν επαναστατημένους Έλληνες, αλβανούς, τούρκους υπηρετώντας την εξουσία, τα τάγματα που είχαν φύγει για να πολεμήσουν με τους τσάρους στην επαναστατημένη ουκρανία (μαύρος καβαλάρης), τη θέση των στρατιωτικοπολιτικών που εκφράστηκε στο αποκορύφωμά της με τη χούντα του 1967 δεν την αναφέρουν πουθενά στο στρατό. Λοιπόν επειδή ούτε στην παγίδα του σχολείου έπεσα, άλλο τόσο δεν θα μπώ και στο βούρκο του στρατού αποσκοπώντας στην ενδυνάμωση της πατριωτικής μου συνείδησης. Είμαι εχθρός κάθε κράτους, κάθε έθνους και εν δυνάμει καταστροφέας τους.

12 μήνες είναι θα περάσουν: Ζώντας σε μια κοινωνία που ο χρόνος του ατόμου έχει μετατραπεί σε πρόγραμμα, 12 μήνες από τη ζωή φαίνονται λίγοι!!!!Ε, δεν είναι!!!!.Μιλάμε για δώδεκα μήνες κενού, δώδεκα μήνες εκπαίδευσης στο όνομα μιας σάπιας ιδέας, δώδεκα μήνες ομοιογένειας στην εμφάνιση κοινής με αυτή των χακί – δολοφόνων, δώδεκα μήνες μακριά από φίλους και συντρόφους, δώδεκα μήνες αποχής από τον έρωτα, δώδεκα μήνες χωρίς άποψη για την κοινωνική πραγματικότητα λόγω αποχής, δώδεκα μήνες μέσα σε συρματοπλέγματα, δώδεκα μήνες που κρατάς όπλο χωρίς να έχεις τη δυνατότητα να το στρέψεις στον εχθρό σου (ο εχθρός είναι η εξουσία που σε κουμαντάρει), δώδεκα μήνες κενού. Τους χαρίζω μόνο τις ώρες που γράφω αυτήν την επιστολή. Επιλέγω να διαχειρίζομαι το χρόνο μου δημιουργικά σε ότι θέλω με το λιγότερο κόστος και δεν πετάω στα σκουπίδια ένα χρόνο στον οποίο μπορώ να ζήσω τόσα άλλα πράγματα.

Στρατός – φονιάς: Ο στρατός πέρα από την εσωτερική του ύπαρξη ως θεσμού δρα και εκτός συνόρων, άλλοτε κρυφά άλλοτε φανερά. Έχει πάντα και ως μην τη χρησιμοποιεί τη δυνατότητα να προκαλέσει μαζικές καταστροφές και δολοφονίες. Έχει συγκεκριμένο επιστημονικό περιεχόμενο που σχετίζεται με την ανακάλυψη τεχνικών και όπλων για ακόμα μεγαλύτερους ολέθρους από αυτούς που ήδη μπορεί να προκαλέσει. Φυσικά για να καλύψει όλες αυτές τις ενεργειές του απομυζά χρήματα από το μόχθο των ιδίων που αυτός σκοτώνει. Εκτός από θανάτους σε καιρό πολέμου ευθύνεται για το θάνατο αρκετών νέων που τους οδηγεί στην αυτοκτονία. Επίσης ευθύνεται για αρκετές ψυχολογικές διαταραχές που προκαλούνται σε άτομα κατά τη θητεία τους. Είναι ρυθμιστής της κίνησης των συνόρων, άλλοτε σκοτώνοντας μαζικά σε ναρκοπέδια μετανάστες άλλοτε σκοτώνοντας φαντάρους που τυχαίνει να δουν κάποια σύμπραξη στρατιωτικών με εμπόρους ναρκωτικών-λευκής σάρκας-όπλων. Εκπαιδεύει μαζικά δολοφόνους στις ειδικές δυνάμεις, πολλοί από τους οποίους μετά βρίσκονται στα σώματα ασφαλείας ή απαρτίζουν φασιστικές και παρακρατικές ομάδες. Εν ολίγης είναι μια δεξαμενή θανάτου υπηρετώντας τα σχέδια κρατιστών, καπιταλιστών, και μη.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΤΡΑΤΟΣ – ΚΑΜΙΑ ΣΗΜΑΙΑ – ΚΑΝΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥΣ ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΝ

Γεράσιμος Κορωναίος, οκτώβρης 2009